

Отже, в Україні на сьогоднішній день є багато проблем, що перешкоджають розвитку вітчизняного підприємництва, вирішення яких забезпечить підвищення ефективності підприємницької діяльності, забезпечить розширення підприємницького сектора, зменшення тіньового сектору. Основну роль у цих перетвореннях повинна відігравати держава.

Література:

1. Недобега О.О. Визначення факторів соціально-економічного розвитку підприємств / О.О. Недобега // Економічний простір. – 2010. – №39. – С. 264-270.
2. [http://ird.gov.ua/sep/v111/sep20151\(111\)_082_VolynetsUA.pdf](http://ird.gov.ua/sep/v111/sep20151(111)_082_VolynetsUA.pdf)
3. http://pidruchniki.com/1652020552798/ekonomika/problemi_perspektivi_rozvitku_pidpriyemnitstva_ukrayini

СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СУБ'ЄКТІВ ГОСПОДАРЮВАННЯ

Федоров В.Ю., Васюхно Д.В.

*Науковий керівник: Леонтєва Л.В., к.ю.н, доцент
Харківський національний автомобільно-дорожній університет*

Метою даної статті є сутність та дослідження соціально-економічних проблем розвитку суб'єктів господарювання.

В умовах нестабільності економічної ситуації, посилення впливу інноваційних, інформаційних і комунікаційних технологій є актуальним пошук нових шляхів і методів подальшого соціально-економічного розвитку підприємств. Актуальність дослідження соціально-економічного розвитку суб'єктів господарювання пов'язане з існуванням певних протиріч між комерційними інтересами підприємства на ринку та інтересами соціального розвитку працівників. Дослідження економічних та соціальних аспектів діяльності промислових підприємств є важливим для забезпечення економічної та соціальної стабільності у суспільстві.

Для досягнення мети необхідно провести дослідження терміна «розвиток підприємства». Розвиток може бути екстенсивним, інтенсивним, внутрішнім і зовнішнім. Як зазначено в навчальному економічному словнику, розвиток організації – довгострокова програма вдосконалення можливостей організації розв'язувати різні проблеми та здібностей до відновлення, особливо шляхом підвищення ефективності управління культурою виробництва.[1]. Розвиток може проявлятися як у прогресі, так і в регресі, і виражатися в еволюційній або революційній формі. Прогрес забезпечує розвиток системи від нижчого рівня до вищого, вдосконалюючи систему, підвищуючи рівень організації системи. В економічному плані це проявляється в ускладненні підприємства, покращенні його ефективності, переході на більш якісний рівень технологій тощо. У випадку з регресом ситуація протилежна.

Регрес – це тип розвитку, відповідно до якого система переходить від вищого рівня до нижчого, відбувається перехід до менш досконалого, ефективного виробництва.

Якщо розглядати цей термін в економічному плані то, це може бути підприємство, що опинилося в ситуації погіршення фінансового становища, і як наслідок – змушене переходити на старі принципи діяльності з метою продовження функціонування.

Окрім поняття «розвиток» у науковій літературі використовують поняття «зростання», яке в свою чергу має таку диференціацію:

- прогресія (збільшення основних показників);
- дегресія (зменшення основних показників);
- пульсація (коливання основних показників);
- незмінність (постійне значення основних показників).

Всі ці типи характеризують розвиток підприємства, в тому числі дегресія та незмінність.

За певних обставин зменшення обсягів виробництва та збуту продукції підприємств може свідчити про перехід підприємства до нового якісного стану.

Формування ринкової системи господарювання в Україні пов'язане із зростанням підприємницької активності в усіх сферах економіки.

Одним з найперспективніших напрямків створення конкурентного середовища є розвиток малого підприємництва.

Мале підприємництво – це найдемократичніший суспільний сектор національної економіки, який практично нічого не коштує бюджету, але забезпечує значну частку обсягу виробленої продукції держави та переважну частку робочих місць.

Кожне з цих визначень підкреслює те, що соціально-економічний розвиток підприємства є доволі складним процесом. До характерних рис розвитку підприємств можна віднести:

- фінансову стабільність;
- збільшення обсягів виробництва та збуту;
- зростання економічної ефективності використання ресурсів підприємства;
- наявність комфортних та безпечних умов праці персоналу;
- соціальну захищеність персоналу.

Протилежними формами розвитку суспільства є поняття прогресу та регресу.

Прогресивні періоди розвитку суспільства, держави або підприємства змінюються регресивними явищами[2].

У сучасних умовах господарювання дослідження проблем соціально-економічного розвитку є актуальним науковим завданням. У результаті дослідження було встановлено, що соціально-економічному розвитку притаманні протиріччя між економічними інтересами власника та розвитком трудового потенціалу та соціальної інфраструктури підприємства.